

На сједници главног одбора, одржаној у понедељак 26. јануара, Социјалдемократска партија одустала је од противљења концепцији ДПС-а за приватизацију Електропривреде, и потврдила коалицију са партијом премијера Мила Ђукановића. Само пар дана раније, СДП је чврсто стајала при старом ставу да ни по коју цијену неће дозволити да се већински пакет, стратешки тако битне Електропривреде приватизује и отргне из власништва државе (тако њима драге и вијечне). Многи су се чудили, и још су у чуду, што то би са Кривокапићем, у само два дана, да направи тако противријечан заокрет, идејну ескападу (фр.нагли, напрасан скок у страну).

Свако ко је читао бар нешто од Фрома, Адлера, Фројда, а нарочито, увијек инспиративног К. Г. Јунга, зна да не постоје нагле и суштинске промјене у људској свијести, поимању и склоностима, осим када је ријеч о екстремним и граничним психопатолошким манифестним феноменима као што су мистичка стања, визије, синхронизитетне појаве и тешке душевне болести, што засигурно не стоји у овом случају. Све наше различите и често опречне особине и карактерни изрази, још од наталног периода, снажно су интегрисани у комплексном пољу наше психе, а њихов међусобни однос чини квалитет и препознатљиве врједносне константе наше личности. Када су у питању водеће „персоне“ црногорске режимске псеудоелите, па и г. Кривокапић, више него примјетан је ткз. јанусовски психолошки концепт, иманентан екстревертном типу особа, у чијем је систему врједности пресудна материјално-интересна сфера. Иначе, Јанус (лат. Ианус) је римски бог почетка и краја свих ствари и Римљани су га приказивали као лик са два лица (због тога ће касније у аналитичкој психологији симболизовати подвојене, дволичне, варљиве особе) и то окренути један другоме са супротне стране – једно лице гледа у почетак, а друго у крај ствари. Очигледна је сличност са СДП-ом који је, од када је Кривокапић преузео лидерство у странци, увијек једним лицем окренут према Црној Гори, а другим према ДПС-у, то јест према материјалном и уско интересном. Само што ово прво, квази патриотско лице окренуто Црној Гори увијек је у служби овог другог лица, окренутог интересно-егоистичкој сфери.

СДП-ово емитовање црногорског, мејнстрим популизма, у виду домољубних ода препуних препознатљивог и већ истрошеног фразерског понављања, само су склоп стратешких, тактичких и операционалних фикција, којима се крајње тржишном логиком покушава наплатити „љубав“ према Црној Гори. Да није тако, макар би једном отишли до краја и барем једном зауставили неку од многих „приватизација“ које су суверенитет над државом препустили турбо капиталистима како их назива Едвард Лутвак (сјетимо се СДП-овог краткотрајног противљења приватизације Алуминијског комбината). Патриотизам се огледа у очувању економске и сваке друге супстанце своје земље, а не испразним и патетичним држањем руке „на срцу“, уз интонацију националне химне.

Комерцијални патриотизам

Пише: Душко Ковачевић
уторак, 03 фебруар 2009 22:06

Јефтини пеформанс и симулакрум за лаковјерне под радним насловом "Комерцијални патриотизам".

Сва та тобожња љутња и пријетња да ће напустити коалицију, неиздрживе концепцијске и идеолошке разлике, партијска профилација и препознатљивост ... служе само за подизање цијене сопственог и увијек понављајућег утапања у аморфну и сиву ДПС масу.

Кроз банално-вулгарни примјер приказано, то је она ситуација када „спонзоруша“ исценира свађу са богатим љубавником, уз обавезно инсистирање на личном интегритету и поносу, како би, евентуалним помирењем, добила тако жељени комад фирмиране одјеће, парфем ... (у нашем случају: мијесто у неком управном одбору посрнулог предузећа, посланичку клупу, отпремнину итсл). Када се добије жељено, престаје јанусовска прича о поносу, интегритету ... на неко вријеме

До следећег комада преостале земље (њима тако драге и вјечне).